

[Tom Behnke]

politiet har afvist anmeldelsen med henvisning til, at fiskeriinspektionen havde tilladelse fra Telestyrelsen.

På den måde bruger Hillerød politi en direkte forkert begrundelse for sin afvisning, idet Telestyrelsen netop ikke gav en tilladelse, men tværtimod præciserede, at aflytning skulle ske i overensstemmelse med lovgivningen (dommerkendelse).

For den eller de forurettede er ringen således sluttet, og den ene offentlige myndighed dækker over den anden, hvilket ikke klæder et ellers demokratisk land.

Svar (11/11 92):

Justitsministeren (Engell):

Det følger af retsplejelovens § 749, stk. 3, at politiets afvisning af at iværksætte efterforskning i anledning af en indgivet anmeldelse kan påklages til den overordnede anklagemyndighed efter reglerne i retsplejelovens kapitel 10. Dette kapitel indeholder bl.a. i § 101, stk. 2, en bestemmelse om, at statsadvokaten behandler klager over afgørelser truffet af politimestrene vedrørende strafforfølgning.

Den, der mener sin politianmeldelse afvist med urette, må således udnytte retsplejelovens almindelige klagesystem.

Af principielle grunde finder jeg ikke i øvrigt at burde kommentere politiets behandling af en konkret anmeldelse.

Spm. nr. S 107

Til *justitsministeren* (2/11 92) af:

Tom Behnke (FP):

»Agter ministeren at benytte sig af retsplejelovens § 712, 2. pkt., der giver ministeren mulighed for at pålægge anklagemyndigheden at påbegynde forfølgning m.v., i sagen om fiskeriinspektionens ulovlige aflytning af fiskernes mobiltelefoner?«

Begrundelse

Spørgeren er fuldt ud klar over, at sagen normalt er betinget offentligt påtalt og derfor normalt kræver en forudgående anmeldelse.

Der er imidlertid det ved denne sag, at alle ved, at fiskeriinspektionen har foretaget disse ulovlige aflytninger, specielt da flere ministre skriftligt har bekræftet det, men det kan være svært for den enkelte at bevise, at han/hun

rent faktisk er blevet aflyttet, da det ikke normalt kan konstateres.

Der er således begået en kriminel handling, men det er måske ikke muligt at skaffe et konkret offer, der kan føre tilstrækkeligt bevis for ulovlighederne.

Svar (11/11 92):

Justitsministeren (Engell):

Det kan oplyses, at retsplejelovens § 712 blev ophævet ved lov nr. 285 af 20. maj 1992 (Anklagemyndighedens struktur), som trådte i kraft den 1. oktober 1992.

Bestemmelsen gav Justitsministeriet kompetence til i overensstemmelse med de hidtil gældende regler med hensyn til enkelte sager at pålægge vedkommende anklager at begynde eller fortsætte, undlade eller standse forfølgning, at gøre retsmidler gældende osv. Ved ovennævnte lov blev der imidlertid som § 98, stk. 2 og 3, indsat bestemmelser, der i det væsentlige svarer til den tidligere § 712.

Som beskrevet af Retsplejerådet i den betænkning (nr. 1194/1990), der ligger til grund for lovforslaget (s. 20), har Justitsministeriet i hidtidig praksis udvist tilbageholdenhed med i kraft af det almindelige overunderordningsforhold at gribe ind i konkrete sager.

I forbindelse med Folketingets behandling af lovforslaget gav Justitsministeriet i et svar til Folketingets Retsudvalg udtryk for, at denne tilbageholdende linie må forventes fortsat også efter en gennemførelse af lovforslaget om anklagemyndighedens struktur (Justitsministeriets besvarelse af 29. april 1992 af spørgsmål 14 og 15 af 10. april 1992 fra Folketingets Retsudvalg (L 184 – bilag 12)).

Som anført ved Justitsministeriets besvarelse af Retsudvalgets spørgsmål 374 finder Justitsministeriet på det foreliggende grundlag ikke anledning til at foretage yderligere.

Spm. nr. S 108

Til *justitsministeren* (2/11 92) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren redegøre for indholdet af den såkaldte tilladelse fra Telestyrelsen til fiskeriinspektionen om brug af skannere, herunder præcisere, hvor i den såkaldte tilladelse det skulle fremgå, at aflytning uden dommerkendelse er lovlig?«